

передстартерний і стартерний комбікорм, сіно. Енергетична цінність раціонів телят контрольної та дослідної груп була майже однаковою та достатньою для оптимального їх росту.

Оцінюючі забійні та м'ясні якості молодняку великої рогатої худоби, встановили, що найбільшою передзабійною живою масою у віці 15-ти місяців характеризувалися бугайці 1 та 2 дослідних груп української чорно-рябої породи (438,6 та 422,9 кг відповідно). Вони вірогідно переважали ровесників контрольної групи за цією ознакою на 13,1 та 9,1 %. Маса парної туші молодняку 1 дослідної групи становила 245,6 кг, а 2 дослідної групи – 234,3 кг. При цьому вихід туші бугайців 1 дослідної групи був найвищим – 55,8 %, бугайців 2 дослідної групи 55,2 %, контрольної – 54,3 %.

Аналогічна тенденція спостерігається при дослідженні забійних показників бугайців червоної степової породи. Вищою передзабійною живою масою у віці 15-ти місяців також характеризувалися бугайці 1 дослідної групи – 431,0 кг, 2 дослідної групи – 418,4 кг. Маса парної туші молодняку 1 дослідної групи, порівняно з тваринами контрольної групи, була на 28,7 кг, а 2 дослідної групи – на 19,7 кг вища та становила відповідно 236,2 та 227,2 кг.

За результатами досліджень можна зробити висновок про те, що застосування запропонованої технології вирощування бугайців з використанням обмеженої кількості незбираного молока та спеціальних гранульованих комбікормів при вирощуванні бугайців української чорно-рябої та червоної степової породи до 6-місячного віку не впливає негативно на інтенсивність росту і розвитку та сприяє підвищенню їх продуктивності.

Список використаних джерел

1. Козир В. С. Формування м'ясної продуктивності великої рогатої худоби / Козир В. С. – К.: Урожай, 1992. – 128 с.
2. Шкурин Г.Т. Забійні якості великої рогатої худоби / Г.Т. Шкурин, О.Г. Тимченко, Ю.В. Вдовиченко – К.: Аграрна наука, 2002. – 50 с.
3. Заяс Ю.Ф. Основные показатели качества мяса / Ю.Ф. Заяс // Качество мяса и мясопродуктов. – М.: Легкая и пищевая промышленность. – 1981. – С. 45-47.

УДК 636.4.082

Фаустов Р. В., студент VI курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Топіха В. С., доктор с.-г. наук, професор,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ГЕНОФОНДУ СВИНЕЙ В УМОВАХ ТОВ “ТАВРІЙСЬКІ СВИНІ” ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Створення м'ясного балансу в країні перш за все залежить від збільшення виробництва м'яса усіх видів, у тому числі свинини, яка в м'ясному балансі повинна займати більше 35 %. Тому для збільшення виробництва свинини, підвищення її якості та виведення галузі свинарства на світовий рівень, максимального використання потенціалу свиней для потреб людини, необхідно

раціонально використовувати племінні ресурси свиней, що є в Україні та в світі, зміцнити кормову базу та втілювати у виробництво новітні технології та досягнення науки.

Нині племінна робота в свинарстві України характеризується тенденцією завезення в господарства тварин м'ясного напрямку продуктивності зарубіжного походження. Проте наші вітчизняні генотипи, при створенні їм оптимальних умов годівлі та утримання, за продуктивністю не поступаються зарубіжним, а за такими показниками як резистентність, пристосованість до умов годівлі та утримання, характерних для більшості господарств, а також за якістю продукції значно перевищують їх. Це обумовлює необхідність більш ретельного вивчення продуктивних якостей свиней вітчизняних генотипів та розробки програм їх селекції.

В Україні третє місце за чисельністю поголів'я посідає українська м'ясна порода, однак поголів'я основних свиноматок та кнурів цієї породи за період з 1993 по 2010 рік скоротилося на 55,1 та 68,4 %, відповідно. Зважаючи на це, важливого значення набуває збереження, поширення та удосконалення свиней вищезазначеного генотипу.

Дослідження проводилися в умовах племінного заводу з розведення свиней асканійського типу української м'ясної породи та племінного репродуктора з розведення свиней великої білої породи Товариство з обмеженою відповідальністю (ТОВ) "Таврійські свині" Скадовського району Херсонської області. Матеріалом для досліджень були основні свиноматки та кнури вище зазначених порід. Дослідження проводили загальноприйнятими зоотехнічними методами.

ТОВ "Таврійські свині" займається розведенням свиней асканійського типу української м'ясної породи з 2002 року. Основною для формування стада української м'ясної породи стали тварини (20 свиноматок та 3 кнури-плідники), придбані у племінному заводі "Україна", який тривалий час відігравав ведучу роль серед племінних господарств, які розводять свиней даного генотипу. Проте, нині цей племінний завод перестав існувати.

Розведенням свиней великої білої породи господарство розпочало займатися з 2006 року. Сюди в серпні 2006 року із ПАТ "Племзавод Степной" Запорізької області (господарство, яке ввійшло в ряд світових лідерів за ефективністю ведення галузі свинарства) було завезено 60 свинок і 10 кнурців великої білої породи зарубіжної селекції різних ліній.

І на сьогодні галузь свинарства в господарстві представлена племзаводом з розведенням свиней асканійського типу української м'ясної породи – на 125 основних маток, і племрепродуктором з розведення свиней великої білої породи – на 93 основні матки.

За результатами бонітування тварин 2014 року, згідно інструкції з бонітування наводимо основні показники розвитку кнурів та свиноматок. Середня жива маса кнурів української м'ясної породи у віці 24 міс. складає 298 кг (289-303), довжина тулуба 185 см (182-189); у основних свиноматок відповідно: 174 кг і 157 см. Середня жива маса кнурів породи велика біла зарубіжної селекції у віці 24 міс. складає 297 кг (292-309), довжина тулуба 184 см (183-185) і маток відповідно: 185 кг і 158 см, вік першого опоросу 14 місяців. Як бачимо, жива

маса свиноматок відповідає класу “еліта”, вік першого опоросу становив по двох породах – 13,5 міс.

Свиноматки обох порід характеризуються високими відтворними якостями. Так, за комплексом ознак (багатоплідність, маса гнізда в 2 місяці) свиноматки відповідають I класу та класу “еліта”.

Щодо оцінки представлених порід свиней у господарстві за відгодівельними якостями то встановлено, що вік досягнення живої маси 100 кг у молодняку свиней української м'ясної породи становить – 182 дні, відповідно велика біла порода – 178 днів, при середньодобових приростах на відгодівлі – 690 г (650-715), та 730 г (700-760) відповідно. Витрати корму на 1 кг приросту у свиней української м'ясної породи та великої білої породи становлять в межах 3,47-3,63 корм. од.

Галузь свинарства у господарстві стала рентабельною та конкурентноспроможною серед господарств області та країни. Щорічно тут вирощується і є в наявності для реалізації 600 голів молодняку свиней української м'ясної породи і 400 голів молодняку свиней великої білої породи зарубіжної селекції, який на 90 % відповідає вимогам класу еліта. Також господарство має можливість реалізації двохпородних свинок таких поєднань: українська м'ясна × ландрас та велика біла × ландрас.

УДК 639.21/.313 (283.247.32)

Федченко К.А., магістр II року навчання спеціальності “Водні біоресурси та аквакультура”

Науковий керівник – Цедик В.В., кандидат біол. наук, доцент,

Національний університет біоресурсів та природокористування України,
м. Київ, Україна

ЗМІНИ СТРУКТУРИ ІХТІОФАУНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПОКАЗНИКИ РИБОПРОДУКТИВНОСТІ КРЕМЕНЧУЦЬКОГО ВОДОСХОВИЩА

Кременчуцьке водосховище є одним з найбільш рибопродуктивних водосховищ дніпровського каскаду. Воно займає перше місце по промислому вилову серед водосховищ дніпровського каскаду. Протягом усього періоду існування Кременчуцького водосховища внаслідок впливу як природних, так і антропогенних факторів суттєво змінилися умови існування іхтіофауни, тому метою нашої роботи було проведення аналізу змін структури рибного заселення за період його існування. В основу нашої роботи були покладені статистичні дані малькових і промислових уловів за даними Головрибвду.

Видовий склад молоді риб у Кременчуцькому водосховищі до його заповнення налічував 48 видів, що належать до 13 родин. Уже в перші роки після заповнення водосховища відбулись значні зміни – кількість видів риб зменшилась з 48 до 33. Зникли такі види як осетер чорноморсько-азовський, севрюга чорноморська, марена дніпровська, гольян озерний, оселедець чорноморський. З'явилися тюлька, потрапивши у водосховище із Дніпровсько-Бузького лиману, чебачок амурський, були інтродуковані рослиноідні види риб з китайського